

Scientific Bulletin of Namangan State University

Volume 2 | Issue 10

Article 38

10-10-2020

GHAZALI AND DESCARTES: MODERN PHILOSOPHICAL DEVELOPMENT OF THINKING

Давронбек Хршимович КОДИРОВ

БухДУ Миллий гоя, маънавият асослари ва хукук, таълими кафедраси катта уқитувчиси

Follow this and additional works at: <https://uzjournals.edu.uz/namdu>

Recommended Citation

КОДИРОВ, Давронбек Хршимович (2020) "GHAZALI AND DESCARTES: MODERN PHILOSOPHICAL DEVELOPMENT OF THINKING," *Scientific Bulletin of Namangan State University*: Vol. 2 : Iss. 10 , Article 38.

Available at: <https://uzjournals.edu.uz/namdu/vol2/iss10/38>

This Article is brought to you for free and open access by 2030 Uzbekistan Research Online. It has been accepted for inclusion in Scientific Bulletin of Namangan State University by an authorized editor of 2030 Uzbekistan Research Online. For more information, please contact sh.erkinov@edu.uz.

GHAZALI AND DESCARTES: MODERN PHILOSOPHICAL DEVELOPMENT OF THINKING

Cover Page Footnote

???????

Erratum

???????

ISSN:2181-0427

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС
ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

НАМАНГАН ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ
ИЛМИЙ АХБОРОТНОМАСИ

НАУЧНЫЙ ВЕСТНИК НАМАНГАНСКОГО
ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА

2020 йил 10 сон

5. Ўзбекистон миллий энциклопедияси. 2-жилд. – Тошкент.: “Ўзбекистон миллий энциклопедияси” Давлат илмий нашрёти. 2006.

ҒАЗЗОЛИЙ ВА ДЕКАРТ: ЗАМОНАВИЙ ФАЛСАФИЙ ТАФАККУР ТАРАҚҚИЁТИ

Давронбек Ҳошимович ҚОДИРОВ
БухДУ Миллий ғоя, маънавият асослари
ва ҳуқуқ таълими кафедраси катта
ўқитувчиси, dagotys@mail.ru

Аннотация: Мақолада Абу Ҳомид Газзолий ва Ғарб фалсафасининг отаси Декарт ўртасидаги алоқалар ҳамда ўҳшиашлик, Газзолий скептицизм методологиясининг замонавий файласуфларнинг қарашларига таъсири ҳақида фикр юритилган. Шунингдек, француз олими Декартнинг рационаллик ва иррационаллик доир қарашларининг шаклланишида Газзолий фалсафий тафаккурининг ўрни ҳамда Газзолий шахсига нисбатан баъзи шарқшунос олимларнинг нохолис фикрлари ёритиб берилган.

Таянч сўзлар: стереотип, фалсафа, тамаддун, тадқиқот, шарқшунос, скепцис, шубҳа, методологик скептицизм, тараққиёт.

ГАЗАЛИ И ДЕКАРТ: СОВРЕМЕННАЯ ФИЛОСОФИЯ РАЗВИТИЕ МЫШЛЕНИЯ

Давронбек Ҳошимович ҚОДИРОВ

Аннотация: В статье рассматривается связь и сходства между Абу Хамидом Газали и отцом западной философии Декартом, а также влияние методологии скептицизма Газали на воззрения современных западных философов. Подчеркивается роль философского мышления Газали в формировании взглядов французского ученого Декарта о рациональности и иррациональности, а также предвзятые взгляды некоторых востоковедов о личности Газали.

Ключевые слова: стереотип, философия, цивилизация, исследование, востоковед, скепцис, сомнение, методологический скептицизм, прогресс.

GHAZALI AND DESCARTES: MODERN PHILOSOPHICAL DEVELOPMENT OF THINKING

Absrtact: The article examines the connection and similarities between Abu Hamid Ghazali and the father of Western philosophy, Descartes, as well as the influence of the methodology of Ghazali's skepticism on the views of modern Western philosophers. The role of Ghazali's philosophical thinking in the formation of the views of the French scientist Descartes about rationality and irrationality, as well as the preconceived views of some orientalists about the personality of Ghazali are emphasized.

Key words: stereotype, philosophy, civilization, research, orientalist, skepticism, doubt, methodological skepticism, progress.

Инсон тафаккури ўзгармас ва мустаҳкам одатларни ишлаб чиққан бўлиб, бу одатлар ҳақиқатни яширадиган маърифат олдидағи тўсиққа айланган. Ушбу одатлар инсон томонидан олдиндан шаклланган фикрий баҳолаш бўлиб, мавжуд хулқ-атворда акс этади. Бундай ақлий одатлар асрлар давомида инсон тафаккури эркинлигини бўтиб, кашфиётларга тўсқинлик қилган ва инсоният геоцентризм гоясидан қутулиши, Қуёш системаси тўғрисидаги ҳақиқатнинг очилиши кечиккан.

Француз тарихчиси Жерар Симон 1987 йилда Шимолий Африка мамлакатларидан бирида ўтган тафаккурнинг илм-фан тараққиётига таъсири мавзусига бағишлиланган семинарда ундан Farb фалсафасини ўқитишининг мусулмон ёшлирига таъсири ҳақида сўралганида, шундай деган эди: “Сизлар бир нарсани билишларингиз зарур. Ватикан қачон Галилейга нисбатан 16-асрда чиқарган ҳукмини бекор қилди? XX асрнинг олтмишинчи йилларининг бошида!”. Бу билан француз олими рационаллик ва иррационаллик, обскурантизм ва маърифат ўртасидаги кўтарилиш ҳамда тушишлар барча маданиятларга, ҳатто бу одат прагматик, ҳисоб-китобли Farb маданиятига ҳам хослигини назарда тутган. Шарқ файласуфларининг баъзилари Абу Ҳомид Ғаззолийни мусулмон фалсафий тафаккурининг инқирози ва таназзулида айблайди. Баъзилари бутун Ислом тамаддуенининг қулашида ҳам уни айблайдилар. Ушбу қулаш Ибн Рушднинг асарларини ёкиш билан бошланди деб ҳисоблайдилар. Бироқ АҚШнинг Колумбия университети профессори Жорж Салиба шарқшуносарнинг Ғаззолийнинг “Таҳофут ул-фалосифа” асари фанни ўлдирди, деган фикрини рад этиб, Ислом тамаддуенининг қулашини мўғулларнинг босқини билан боғлади [1, 5].

Жорж Салиба ўзининг “Ислом илмлари ва Европа Ренессансининг кўтарилиши” асарида шундай савонни ўртага ташлайди: агар Ғаззолий Ислом тамаддуенининг қулашига сабабчи бўлган бўлса, унда ўзидан кейин Жазарий, Муваффақ ад-дин Абдуллатиф Бағдодий, Ибн ал-Байтар, Муайяд ад-дин Ал-Урзий, Насируддин Тусий, Қутбиддин Шерозий, Ибн Нафис, Камолиддин Форсий, Низомиддин Нишопурний, Ибн Шотир, Қозизода Румий каби олимлар қаердан пайдо бўлди, дейди. Ушбу зикр қилинган олимлар исми катта бир рўйхатнинг баъзилариидир. Қандай қилиб Бағдоднинг вайрон этилишидан бир йилдан сўнг, 1259 йилда Мароғада энг катта астрономик обсерватория (Ал-марсад ал-фалакий) қурилишини, у ерда йирик олимлар етишиб чиққанлигини тушуниш мумкин? [2, 13]

Тарихчи Ибн ал-Футий (1244 – 1323) “Муъжам ул-алқоб” (Атамалар луғатида) Мароғага тахминан 400 минг дона китоб келтирганини ва Бағдоддаги ал-Мустансирия кутубхонасида кўпгина машҳур олимлар билан учрашганини ёzáди. Америкалик олимнинг холосасига кўра Ислом тамаддунида илмий ва фикрий (интеллектуал) фаолият Коперник давригача, яъни 16-асрга қадар давом этган. Агар қисқача айтсак, Farb ҳали илмий уйғонаётган даврда мусулмон олимлари юксак маърифий ва илмий тараққиётга эришган эдилар.

Ҳозирги кунда Farbda устун бўлган ақлий одатларидан бу ҳозирги асрнинг тараққиёт ва эркинлик асли әканлигига ишонч саналади. Улар ўз жамиятларини “маърифат жамияти” деб ҳисоблайдилар. Бундай фикр аниқроғи, илм-фанда ўзиб кетиш, технологияларнинг ривожи ва Интернетнинг ҳаётнинг барча жабҳаларида

хукмронлиги таъсирида шаклланган. Бироқ, албатта инсон тараққиёти маънавий ва ахлоқий камолот билан боғлиқ.

Баъзи бир тадқиқотчилар ва шарқшунослар мусулмон файласуфлари ва замонавий гарб файласуфлари ўртасидаги фарқларни ўрганиш ва таҳлил қилишга ҳаракат қиласидилар. Шарқ фалсафаси тадқиқотчиларидан бири мисрлик олим Заки Муборак (1892-1952) биринчилардан бўлиб Абу Ҳомид Ғаззолийнинг фалсафий меросини ўрганиб, Фарб фалсафаси дарғаларига унинг қарашлари таъсирини эътироф этади. У бир қанча Европа файласуфлари қарашларининг Ғаззолий билан муштараклигини исботлайди.

Заки Муборакнинг “Ғаззолийнинг ахлоқий қарашлари” мавзусидаги докторлик диссертацияси ва илмий тадқиқоти 1924 йилда кенг баҳс-мунозараларга сабаб бўлади. Тадқиқотчи илмий изланишида ўз замонасида Ҳужжат ул-ислом деб тан олинган ва Зайн уд-дин мақомига сазовор бўлган Имом Ғаззолийни танқид қилишга жазм қиласиди. У илмий рисоласининг “Ғаззолий ва замонавий файласуфлар ўртасидаги ўхшашлик тўгрисида” (“Фи-л мувозанати байна-л-Ғаззолий ва байна-л-фалосифа ал-муҳдасийин”) деб номланган ўн учинчи бобида мутафаккир ва замонавий фалсафий қарашларда кўптина умумий ўхшашликлар мавжудлигини айтади [3, 294]. Бироқ у бунга чуқур ёндашмай, қисқача тўхталиб ўтиб, келгуси тадқиқотлар учун кенг йўл очади. Олим фикрига кўра замонавий файласуфлар Ғаззолий кўрсатган йўлдан борадилар. Заки Муборак Ғаззолий қарашларини ўзлаштирган ёки фалсафий тафаккури ўхшаш бўлган Ғарбнинг саккиз файласуфи – француздар: Рене Декарт Картизий (1596-1650), Блез Паскаль (1623-1662), Пьер Гассенди (1592-1655) ва Николя Мальбранш (1638-1715), инглизлар: Томас Гоббс (1588-1679), Жозеф Батлер (1692-1752) ва Томас Карлайл (1795-1881) ҳамда голланд Бенедикт Эспинозаларни (1632-1677) тилга олади. Шундан билсак бўладики, Ғаззолий Ғарб файласуфларига ва улар орқали замонавий фалсафа шаклланишига етакчилик ҳамда устозлик қилган [3, 316].

Мисрлик олимнинг ушбу тадқиқоти замонавий Европа ва ўрта аср мусулмон файласуфларининг ғоялари, қарашлари ўртасидаги фарқлар ҳамда ўхшашликларни ўрганиш борасида биринчи ҳаракат эди. Бу ҳаракатнинг аҳамияти ва қимматлигига, илм-фан ва маърифат борасидаги муаммоларни кўтариб чиқишига қарамай олимлар эътиборидан четда қолиб, охиригача тадқиқотлар олиб борилмади. Бунинг сабабини Шарқ оламидаги фалсафий тафаккур ва фалсафанинг таназзули ёки мусулмон файласуфлари билан замонавий гарб файласуфларини қиёсий ўрганиш фалсафий тадқиқотлар доирасидан четга қолишида ёхуд умумий жиҳатларининг ўхшашлигига деб ҳисоблаш мумкин. Шунинг учун тадқиқотларда Ғаззолий фалсафасининг замонавий ғарб фалсафа билан ўхшашлигидан кўра, аксинча унинг таъсири ва ўзаро боғлиқлигига эътибор қаратиш зарур.

Ғаззолийнинг замонавий фалсафага таъсирини ўрганиш араб олими Маҳмуд Ҳамдий Зақзуқ томонидан давом эттирилиб, Германиянинг Мюнхен шаҳрида 1968 йилда немис тилида унинг “Ғаззолий ва Декарт ўртасидаги фалсафий метод” илмий тадқиқоти нашр қилинади. 1973 йилда араб тилида “Ал-манҳаж ул-фалсафий байна-л-Ғаззолий ва Декарт” номи билан китоб бўлиб чиқади.

Маҳмуд Зақзуқ манбаларни ўрганиш асносида Фаззолий ва Декартнинг методик скептицизм деб аталадиган фалсафий усуслари бир хил эканлигини тугал исботлайди. Бу ўхашлик тадқиқотчининг раҳбари бўлган Рейнхард Лаутни ажаблантиради [4, 15-18]. Чунки у Декарт фалсафасининг муҳлиси ҳисобланиб, ўз маъruzalарида ҳақиқий фалсафа Декартдан бошланган деб эълон қилган эди. Шунинг учун немис файласуфининг Фаззолий шубҳа (скептицизм) методологиясини тизимлаширища Декартдан ўзиб кетганлигини тан олиш оғир ботади. Аммо у шунга қарамай бу кашфиётни рад этмайди ва араб тилини билмаслиги туфайли немис тилига таржима қилинган матнларни немис шарқшуносларига беришни илтимос қиласди. Бундай етакчи ва машхур немис шарқшунослардан бири Доктор Зақзуқнинг эътирофига кўра Антон Шпиталер бўлади.

Шарқшунос олим матнларни ўрганиб чиқади ва бирор бир ҳарфиниям ўзгартирмай таржима қиласди. Бироқ Шпиталер Декартга Фаззолийнинг таъсирини инкор қилиб, буни тасодифий мувофиқлик ёки фикларнинг ўхашлиги дейди. Бу билан у Декартнинг Фаззолий қарашлари билан таниш бўлганлигини рад этади.

Маҳмуд Зақзуқнинг китоби 1992 йилда немис тилида янги нашрда чиқади. Ушбу асарни ўқиган швейцариялик ёзувчи Кристоф фон Вольцен 1993 йилда “Фаззолий Декартдан олдин Декарт бўлганми?” деган мақола ёзиб, китобнинг аҳамиятига ишора қиласди. Чунки араб олими методологик скептицизмнинг шаклланишида Фаззолийнинг ўрни катта эканлигини очиб берди. Декартгача беш аср олдин, яъни XI асрда вужудга келган ислом фалсафаси қарашлари Ғарб тафаккурига таъсир ўтказди. Муаллиф шу билан бирга Фаззолийнинг “Залолатдан қутқазувчи” (Ал-мунқиз мина-з-залол) асарида келтирилган фикрларнинг Декартнинг “Мулоҳазалар” асаридаги ғоялар билан ҳайратланарли даражада ўхашлигини кўрсатиб беради. Бу қиёсий таҳлил тизимли ва методологик нуқтаи назардан амалга оширилган бўлиб, икки файласуфининг фалсафий ёндашуви бир-бирига айнан мос келишини исботлайди [4, 112].

Бу икки файласуф, яъни Фаззолий ва Декартнинг интеллектуал ҳамда методологик яқинлашуви анчадан бери фалсафа тарихи билан қизиқадиган тадқиқотчиларни қизиқтириб келади. Бу масала аниқ жавобларни талаб қиласидиган бир қатор саволларни пайдо қиласдан: Декарт Фаззолийнинг қарашларини билганми? Унинг фикрларидан хабардор бўлганми ёки йўқ? Декарт Фаззолийнинг таржима қилинган “Ал-мунқиз мина-з-залол” асарини ўқиганми? Ёки Фаззолий асарларидан иқтибослар келтирган Ғарб ёзувчиларининг асарларини ўқиганми?

Энг ажабланарлиси Фаззолий ва Декарт ўртасидаги муносабатларда парадокс мавжуд. Бу ҳайратга соловчи парадокс шундаки, баъзи тадқиқотчилар Фаззолийни фалсафани қулатган ва унинг асосларини емирган, фалсафий тафаккурнинг таназзули ва қотиб қолишига сабабчи бўлган, шунингдек рационалликни йўқ қилиб, тугатган деб ҳисоблайдилар. Декарт эса фалсафа асрига янги йўл очган ва фалсафий тафаккурнинг уйғониши ҳамда ривожига, шунингдек Европа дунёсида рационализмнинг қайта туғилиши ва юксалишига ўз ҳиссасини қўшган шахс сифатида гавдаланади. Ушбу парадоксдан кўринадики, Фаззолий ва Декарт бир-биридан ажратилиб, асл моҳиятидан узоқлашиб таққосланган. Зикр этилган

фикрлардан келиб чиқиб, икки хил қараш мавжудлигини эътироф этиб, бу парадоксни таҳлил қилиш лозим бўлади. Бу икки қараш қўйидагича:

Биринчи қараш: бунга мисрлик олим Заки Муборакнинг танқидий қараши мисол бўлади. У Декартни Фаззолийга энг яқин файласуф деб таъкидлайди, чунки у ҳам Фаззолий сингари жуда скептик бўлган деб ҳисоблайди. Улар орасидаги катта фарқни доктор З.Муборак мана шу гумон ва шак-шубҳа (скепцис)ни йўқотиш усули билан белгиланади деб айтади. Фаззолий ўз шубҳалари олдида мағлуб бўлди, дейди З.Муборак, у шубҳалар зулматидан ақл ва мантиқ воситасида чиқиши самарасиз ҳисоблади. Декарт ўз шубҳаларидан холос бўлиш учун қилган ишни Фаззолий тан олмади. Шунинг учун Фаззолий Шарқда фалсафанинг қотиб қолишига, Декарт эса Фарбда фалсафанинг уйғонишига сабаб бўлди, деб ҳисоблайди Заки Муборак [3, 297-298].

Иккинчи қараш: бунга доктор Маҳмуд Зақзуқнинг илмий изланишлари асосида шаклланган фикрларни келтириш мумкин. М.Зақзуқ Фаззолийнинг фалсафа масаласи бўйича танқидий қараашларини адолат нуқтаи назаридан тўғри англаш лозим, дейди. Фаззолий фалсафани инкор қилмади, балки ўзи файласуф эди. Зақзуқ Фаззолий ўзининг фалсафий методологияси билан ўз даврини бир неча аср олдинга олиб чиқди ва Декарт унинг ғоялари негизида замонавий фалсафанинг отасига айланди, деб айтади [4, 123].

Бундай қараашга мувофиқ Фаззолий ва Декарт ўртасидаги муносабатлар бирбирига зид бўлган ҳолатда эмас, балки фикрий ва фалсафий тараққиёт ҳамда ривожланишнинг икки ҳолатида бўлган дейиш мумкин. Ҳолатлардан бири орқага чекиниш ва қотиб қолиш билан намоён бўлса, бошқаси траққиёт ва юксалиш билан характерланади. Бироқ тараққиёт ва таназзул муаммоси Фаззолий ва Декарт ўртасидаги муносабатларни инкор этишга таъсир қилмайди. Зеро, ҳар бир фикр ўзи алоқага киришадиган муҳит билан боғлиқ ҳолда тараққиёт ва чекиниш, ўсиш ва пасайиш, ҳаёт ва ўлим билан белгиланади. Илғор ва ривожланган муҳитда ғоялар ҳам тараққий топади.

Адабиёт:

1. Журж Салиба. Ал-улум ал-исламия ва қийам ун-наҳзат ал-Урубия. Байрут, Ад-дар ул-арабия лил-улум, 2011.
2. George Saliba. Islamic Science and the Making of the European Renaissance. Cambridge: The MIT Press, 2007. xii + 316 pp. index. illus. bibl. ISBN: 978-0-262-19557-7.
3. Заки Муборак. Ал-ахлоқ инда-л-Фаззолий. Қоҳира, Дор ул-котиб ал-арабий лит-тибоат ван-нашр, 1968.
4. Маҳмуд Ҳамдий Зақзуқ. Ал-манҳаж ул-фалсафий байна-л-Фаззолий ва Декарт. Қоҳира, Дор ул-маориф, 1973.

26	Микросателлит маркерлардан фойдаланиб, айрим гўза навларининг генетик паспортини яратиш Аманбоева Р.С, Кодиров Д.М, Комилов Д. Ж, Кушанов Ф.Н	153
27	Буғдой навлари дони таркибидағи клейковинага тупроқ шўрланишининг таъсири Абдикулов З.У	159
28	Фаргона водийси шимолий қисми флорасининг қисқача таҳлили Наралиева Н. М, Иброхимова Г.А, Эргашева Г. О	164
29	Тупроқ агрокимёвий хоссалари ва гўза ҳосилдорлигига турили биопрепаратларнинг таъсири Абдурахмонов Н.Ю, Мансуров Ш. С, Қаландаров Н.Н, Собитов Ү. Т, Пулатов М К..	170
30	Сальмонеллага қарши поливалентли бактериофагнинг клиникагача бўлган тадқиқотлари Жуманиязова М.Б,Давранов Қ. Д, Икрамов А.Я	175
31	Тахтакўпир тумани ўтлоқи-аллювиал тупроқларнинг биологик фаоллиги Набиева Г. М, Махкамова Д.Ю, Игамбердиева Д. А	182
32	Повышение урожайности хлопчатника сорта порлок-4 использованием биопрепаратов при персонализированном сельском хозяйстве Рахматова Н. Р, Дарманов М. М, Нарматов С. Э	187
33	Особенности ведения беременности и родов у женщин с различной степенью анемии , страдающих активным туберкулезом. Хакимова Р. А, Маматова И. Ю	195
34	Опыт определения аллельного полиморфизма гена соматотропина местных коз и их помесей в Республике Узбекистан Хусеинова М.А , Владимир В.З,Нам Ирина Яновна	198

**ИҚТИСОДИЁТ ФАНЛАРИ
ЭКОНОМИЧЕСКИЕ НАУКИ
ECONOMIC SCIENCES**

35	Xalqaro mehmonxonalar tasniflash tizimining muhim jihatlari Irisboev Sh.N	205
----	--	-----

**ФАЛСАФА ФАНЛАРИ
ФИЛОСОФКИЕ НАУКИ
PHILOSOPHICAL SCIENCES**

36	Evolution of ideas and views on the development of democratic society and spiritual renewals Turdiev B. S	210
37	Жамиятда ёшларнинг меҳнатдан бегоналашуви ва унинг ижтимоий фалсафий жиҳаталари Аллабоев Ж. Ж	217
38	Ғаззолий ва Декарт: замонавий фалсафий тафаккур тараққиёти Кодиров Д. Ҳ	223